

In het doorgangskamp Westerbork

Vanaf juni 1940, in de loop van mijn pubertijd, was ik permanent verliefd in alle leraren en jeugdleiders ... Leo Blumensohn heeft de kinderen van Westerbork, die de 'Schülerkreis'-leden werden, een ideaal om naar te streven en een inhoud voor hun levens gegeven. De 'Schülerkreis' was zo belangrijk voor kinderen, dat wij eigenlijk alleen in deze wereld leefden en de oorlog en de grote zorgen en angsten van onze ouders niet bewust hebben meegemaakt,... tot de transporten weggingen vanaf juli 1942... Onze sombere voorgevoelens werden bewaarheid, de reeds genoemde 'dinsdag'-transporten namen hun aanvang op 14 juli 1942... Ze zijn allen zonder uitzondering in de hel van de holocaust-kampen om het leven gekomen... Vanaf die tijd kwamen iedere week transporten uit geheel Nederland naar Westerbork en iedere dinsdag – de gevreesde dag van de week – gingen er transporten weg naar Auschwitz, Bergen-Belsen Austauschlager en Bergen-Belsen dodenkamp, naar Theresienstadt etc. De transporten, iedere dinsdag, legden een zware druk op iedereen, want de angst om er ook bij te zijn was groot. Zelfs bij ons kinderen heerste een gedrukte stemming, alhoewel wij Leo's verjaardag heel groot gingen vieren. Hij werd 21 jaar.

Uit de schriftelijke herinneringen "Zolang er nog tranen zijn" met toestemming van de auteur - Hannelore Grünberg, P. 79